

תת"ע 11560/01/14 - מדינת ישראל נגד יהודה קלמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11560-01-14 מדינת ישראל נ' קלמן
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהודה קלמן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 12.8.13, הודעת תשלום קנס, בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייתו (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען כי "לא היו הולכי רגל".

מטעם המאשימה, העיד רס"ל קונסטנטין איסטומין, עורך הדו"ח והוגש הדו"ח, שסומן ת/1.

מטם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 12.8.13, בסמוך לשעה 09:42, נהג הנאשם במונית בתל אביב, ברחוב וייצמן, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו בסמוך לבניין מספר 18, כאשר לפניו מעבר חציה המסומן על פני הכביש, נצפה על ידי עד התביעה כאשר אינו מאפשר להולך רגל, שחצה אותה עת במעבר החצייה האמור, מכיוון מערב לכיוון מזרח ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם, להשלים חצייתו, המשיך בנסיעה וגרם להולך הרגל לעצור על הפס השלישי.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אין מה לדבר. נתראה בבית המשפט".

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, לאחר שיצא משטח בית החולים איכילוב ובהיותו על מעבר החציה, פנה אליו השוטר וביקש את רישיונותיו. הנאשם טען כי הייתה הולכת רגל שירדה מאי התנועה אל מעבר החציה, אך הוא לא הפריע לה והיה במהירות אפס.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט

עמוד 1

פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם, כיוון חציית הולך הרגל וכיצד הגיב להמשך נסיעת הנאשם.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, בהירה, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן הנאשם, אף שהוסבר לו כי עליו לחקור את העד לגבי העובדות המרכזיות של האישום, נמנע מלעשות כן.

3. גרסת הנאשם הייתה לא עקבית ולא אמינה. אף שבמועד ההקראה טען הנאשם כי לא היו כלל הולכי רגל, הרי שבבית המשפט גרסתו הייתה כי הייתה הולכת רגל, שהחלה בירידה לכביש, אך הוא לא הפריע לה, כיוון שמדובר בכביש רחב. באותה נשימה טען הנאשם כי לא היה כלל בנסיעה ולחלופין היה במהירות "אפס" וכן טען כי בעצם היה בעצירה מראש, מיד עם יציאתו משטח בית החולים, אבל לא ידע להסביר מדוע היה בעצירה ואם היה בעצירה, מדוע לא המשיך לעמוד ואפשר לאותה הולכת רגל שהחלה בחציה, לגרסתו, להשלים חצייתה בבטחה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 20 נובמבר 2014, במעמד הצדדים